

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 38243-5/2016/17

Datum: 2. 9. 2016

Zadeva: **Odgovor na mnenja in pripombe zainteresirane javnosti na objavljeno analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti za funkcionalni dostop do interneta**

Agencija je z odločbo št. 38243-6/2014/29 z dne 24. 11. 2014 za dobo dveh let od 2. 12. 2014 naprej določila izvajalca univerzalne storitve priključitve na javno komunikacijsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Agencija je skladno s 118. členom Zakon o elektronskih komunikacijah (Ur. l. RS, št. 109/12 in 110/13, 40/14 – ZIN-B in 54/14 – odl. US; v nadaljevanju: ZEKom-1), šest mesecev pred potekom veljavnosti odločbe št. 38243-6/2014/29 z dne 24. 11. 2014 o določitvi izvajalca storitve iz nabora univerzalne storitve, izvedla Analizo storitve priključitve na javno komunikacijsko omrežje in dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji za potrebe izvajanja univerzalne storitve. Analiza je bila s predlogoma ohranitve izvajanja predmetnih univerzalnih storitev in imenovanje izvajalca oziroma ne vključitev izvajanja predmetnih univerzalnih storitev in neimenovanje izvajalca dne 22. 4. 2016 dana v javno posvetovanje. Zainteresirana javnost je podala svoje mnenje o Analizi storitve priključitve na javno komunikacijsko omrežje in dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji za potrebe izvajanja univerzalne storitve.

Nadalje ZEKom-1 v 124. členu določa, da mora Agencija preveriti stanje glede prenosne hitrosti, primerne za funkcionalni dostop do interneta. Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta in rok, v katerem jo je potrebno doseči, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od dveh let. Prenosna hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, se določi, če širokopasovni dostop že uporablja vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji. Upošteva se tista prenosna hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom. Agencija je ugotovila, da polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji že uporablja širokopasovni dostop in je izdelala sledečo Analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti z upoštevanjem predvidenih stroškov izvajanja takšne obveznosti.

Agencija je tako izdelala in 1. 7. 2016 na svojih spletnih straneh¹ objavlja analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti za funkcionalen dostop do interneta. Ker je agencija pri sprejemanju ukrepov na trgu elektronskih komunikacij skladno s 204. členom ZEKom-1 dolžna pridobiti mnenje zainteresirane javnosti, je pozvala zainteresirano javnost, naj na objavljeno analizo najkasneje do 16. 8. 2016 posreduje svoje pripombe oziroma predloge na

¹ Glej: <http://www.akos-rs.si/uso-analiza-vpliva-spremembe-prenosne-hitrosti-za-funkcionalen-dostop-do-interneta>, dostop na dan 17. 8. 2016.

elektronski naslov: info.box@akos-rs.si oziroma po pošti na naslov agencije: Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, Stegne 7, 1000 Ljubljana.

Agencija je v roku, ki se je iztekel 16. 8. 2016, prejela mnenja in pripombe naslednje zainteresirane javnosti:

- VAHTA, telekomunikacije in nove tehnologije, d.o.o., Gorjansko 32, 6223 Komen (v nadaljevanju: Vahta);
- Telekom Slovenije d.d., Cigaletov 15, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju Telekom Slovenije).

Dne, 19. 8. 2016, torej po pretečenem roku za podajo pripomb in mnenj, je agencija prejela dokument s pripombami in komentarji družbe Si.mobil d.d., Šmartinska 134b, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: Si.mobil), datiran na dan 18. 8. 2016 (v spisu voden pod št. 38243-5/2016/16). Ker so bile pripombe in predlogi družbe Si.mobil poslane agenciji po preteku roka za posredovanje pripomb in mnenj, agencija slednjih ne more upoštevati.

Agencija se zahvaljuje za pravočasno prispele prispevke in v nadaljevanju povzema tiste trditve in predloge, ki se sklicujejo na ugotovitve analize in predloge, kakor izhajajo iz obravnavane analize ter odgovarja nanje in v primeru konkretnih pripomb pojasnjuje, kako jih bo upoštevala, ali zakaj jih ne more upoštevati. Na spletnih straneh agencije so vsa prejeta mnenja in predlogi objavljeni v celoti.

Družba Vahta v svojih pripombah, (dopis, z dne 8. 8. 2016, v spisu voden pod št. 38243-5/2016/11) podaja predloge in komentarje po posameznih poglavjih.

V zvezi z 2. poglavjem analize predlaga, da agencija v uvodnem delu analize o stanju v EU doda tudi odstavek o trenutnem dogajanju na nivoju EU glede širokopasovnih povezljivosti in vključevanja širokopasovnega dostopa v univerzalno storitev. Pri tem citira del razpoložljive dopolnitve Digitalne agende in poudari, da je pomembno, da se v slovenski pravni sistem zaobjame prihajajoča določila glede vključitve širokopasovnega dostopa ustrezne zmogljivosti v univerzalno storitev. Agencijo pozove, naj ne hiti s sprejemanjem pravnih aktov, če ne razpolaga z zadostnimi informacijami glede prihajajočih sprememb na področju univerzalne storitve v EU, saj naj bi se EU trendi več kot očitno ne skladali s predlaganimi zaključki analize agencije.

Agencija v zvezi s pripombo Vahte pojasnjuje, da je dolžna agencija pri sprejemanju svojih odločitev prvotno izhajati iz stanja ugotovljenega na nacionalnih razmerah, pri čemer pa lahko mednarodne primerjave služijo kot dodatna in nikakor ne glavna usmeritev. V kolikor Vahto kljub temu zanima mednarodno primerjava, agencija pojasnjuje, da je trenutno širokopasovni dostop kot del univerzalne storitve vključilo le 7 držav članic (Belgija, Hrvaška, Finska, Malta, Španija, Švedska in Švica), pri čemer je to obveznost naložil nacionalni regulator le v dveh primerih. Pri tem pa so razlike med njimi tudi v obsegu in načinu določanja te obveznosti. Pomena upoštevanja nacionalnih okoliščin, ki se med državami članicami na posameznih segmentih dokazano lahko zelo razlikujejo, se pri pripravi svojih dokumentov zaveda tudi Evropska komisija in BEREC. Na evropskem nivoju se trenutno s strani Evropske komisije pripravlja prenova regulatornega okvirja, katerega del bo tudi revizija regulatornega pogleda na univerzalno storitev. Pri tem agencija poudarja, da je z vsemi aktivnostmi na tem področju dobro seznanjena, saj se predvsem preko BEREC aktivno vključuje v postopke. Poleg tega je navedba na katero se sklicuje Vahta le napoved in še ne pomeni dejanske uveljavitve.

Nekaj o načinu sprejemanja odločitev do dokončne implementacije je agencija opisala na strani 10 in 11 predmetne analize. Agencija je pri izvedbi postopka za izvedbo razpisa za določitev izvajalca univerzalne storitve priključitve na javno komunikacijsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji skladno z 118. členom ZEKom-1 zavezana k spoštovanju določenih rokov in s tem omejena na čas, ko lahko čaka na morebitno spremembo pravnega okvirja. Je pa agencija ravno zaradi ugotovljenega stanja na trgu, mednarodnih primerjav in pričakovanih sprememb predlagala, da se izvajalca za predmetno storitev iz nabora univerzalne storitve določi za obdobje 3 let. Takrat bo agencija ponovila postopek in ponovno ugotavljala stanje ob upoštevanju vseh veljavnih pravnih podlag.

V zvezi s točko 6.3. analize Vahta opozori, da je napačna predpostavka agencije, da se izsledki študije iz leta 2012 »Broadband Availability and Affordability«, do danes niso spremenili – navezujejo pa se na minimalne tehnične specifikacije za sprejemljivo uporabniško izkušnjo. Vahta opozori, da so se v času po objavi študije zelo spremenile tako najpogosteje uporabljene internetne storitve, pa tudi pričakovanja povprečnega uporabnika, prav tako pa tudi definicija sprejemljive uporabniške izkušnje, vse kot posledica novih spletnih aplikacij in novih načinov uporabe. Vahta komentira tudi del analize v pričujočem poglavju, kjer agencija navede, da definicija sprejemljive uporabniške izkušnje morda ne more biti uvrščena pod univerzalno, saj se uporabniki med seboj zelo razlikujejo. Vahta tako slednje označi za neumestno navedbo agencije, saj prav agencija ta isti »nedorečeni« termin »uporabniška izkušnja« uporabila za pravno določitev obvezne zmožljivosti, ki jo mora zagotoviti operater, ki je na dražbi za 4G prevzel obveznosti pokrivanja določenih podeželskih področij.

*Agencija v zvezi z navedenim pojasnjuje, da v skladu s 115. členom ZEKom-1, ki določa, da je univerzalna storitev **najmanjši** nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego, agencija v svoji analizi upošteva uporabniško izkušnjo, ki je še primerna za izvajanje storitev oziroma za dostop do aplikacij. Nove spletne aplikacije se pojavljajo z izjemno dinamično, vendar praviloma sodijo v eno izmed kategorij, ki so navedene v analizi. Agencija se ne strinja z navedbo Vahte, da je termin uporabniške izkušnje nedorečen, saj je vsebino tega termina definirala v okviru postopka povezanega z razpisom za 4G, pri čemer agencija doseganje teh zahtev tudi nadzoruje. Metodologija za nadzor nad izvajanjem obveznosti pokrivanja je objavljena na spletni strani agencije.*

Glede poglavja 8.1. Vahta izpostavi, da se jim je ob prebiranju slednjega postavilo vprašanje, na osnovi česa je agencija sprejela odločitev in je predhodno definirala ustrezne kategorije hitrosti priključka v devet razredov (od 256 kbit/s do 100 Mbit/s in več). Vahta izrazi mnenje, da je sprejetje takšne odločitve neskladno z določili zakona in pri tem citira drugi odstavek 124. člena ZEKom-1, ki definira, kako se določi prenosna hitrost primerna za funkcionalen dostop. Vahta meni, da je tako posledična dvostopenjska statistična posplošitev pri zbiranju in analizi podatkov nedopustna in da metodologija, ki je uporabljena v analizi, ne sledi določilom zakona, glede določitve prenosne hitrosti. Vahta opozori, da se prav z zgoraj navedenim v analizi naredi prva iz serije statističnih napak oziroma neskladnosti z ZEKom-1. Vahta opozori, da ima agencija možnost zbrati vse podatke o dostopovnih hitrostih uporabnikov in zato ni ovir za izračun neposrednega povprečja dostopovnih hitrosti.

V nadaljevanju Vahta opozori na drugo veliko statistično napako, ki je bila narejena z

določitvijo, da so bili širokopasovni priključki, katerih hitrosti k uporabniku so manjše od 100 Mbit/s in niso ustrezale navedenim kategorijam, vključeni v prvo nižjo kategorijo. Vahta opozori, da bi bilo zaokroževanje navzdol pogojno (statistično) sprejemljivo le v primeru homogeno velikih razdelkov razredov in da bi bilo znanstveno in analitsko pravilno, da se vsaj analizirano področje pričakovane statistične medie in mediane razdeli na homogene razdelke.

Kot tretjo in največjo analitično napako pa Vahta pokaže pri zaključku, ki pravi da »Odstotek širokopasovnih priključkov, katerih hitrost je 10 Mbit/s in več znaša 76,2 %, kar je nekoliko pod mejo 80 %, ki jih predvideva ZEKom-1. Agencija torej ugotavlja, da na podlagi drugega kriterija lahko določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta v višini 4 Mbit/s, saj ima 89 % gospodinjestev širokopasovni dostop 4 Mbit/s ali več.«. Vahta navede, da gre pri tem za velikansko distorzijo rezultatov, saj je že na osnovi ugotovitve, da 76,2% uporabnikov uporablja hitrosti več kot 10 Mbit/s in 89% uporabnikov več kot 4 Mbit/s, z gotovostjo mogoče trditi, da je povprečna hitrost 80% gospodinjestev mnogo bližje 10 Mbit/s, kot pa 4 Mbit/s. Vahta za zaključek pripomb na poglavje 8.1. povzame, da zakon zahteva izračun povprečne hitrosti širokopasovnega dostopa 80% gospodinjestev, ki to storitev uporabljajo in da izračun, kot je predstavljen v omenjenem poglavju analize, tega nesporno ne izračuna oziroma je izračunana vrednost povsem napačna tako iz vidika strokovne metodologije, kot tudi iz vidika zahtev zakona.

Agencija prvotno pojasnjuje, da v okviru četrletnega zbiranja podatkov operaterjev zbira podatke po hitrostih le po štirih skupinah, in sicer: manj kot 2 Mbit/s, 2 Mbit/s do manj kot 10 Mbit/s, 10 Mbit/s do manj kot 30 Mbit/s in 30 Mbit/s in več. Razredi so prilagojenih podatkom, ki jih je agencija dolžna poročati Evropski komisiji. Z namenom bolj natančne pridobitve podatkov o številu priključkov glede na prenosne hitrosti je agencija pripravila poseben vprašalnik v katerem je določila devet razredov. Podrobnejša delitev bi pomenila tudi dodatno nepotrebno obremenitev za operaterje. Agencija ob tem poudarja, da ZEKom-1 nikjer ne predpisuje metodologije izračunavanja števila priključkov na način kot to opisuje Vahta v svojih pripombah. Edino kar ZEKom-1 določa je to, kar prvotno navaja tudi Vahta, in sicer, da »se prenosna hitrost določi tako, da se upošteva tisto prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjestev z obstoječim širokopasovnim dostopom«. Zgolj kot primerjavo agencija navaja, da je iz mednarodne primerjave razvidno, da so hitrosti, ki so jih naložili v 7 državah članicah nižje od v analiz agencije ugotovljeni hitrosti, in sicer: 4 države 1 Mbit/s, 2 državi 2 Mbit/s in ena 4/2 Mbit/s. Agencija po ZEKom-1, ki v 124. členu določa, da se prenosna hitrost določi tako, da se upošteva tisto prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjestev z obstoječim širokopasovnim dostopom nima pravne podlage, da bi postavila prenosno hitrost v višini 10 Mbit/s. Skladno z navedenim agencija ugotavlja, da navedena sprememba ne bi imela učinka na spremembo zaključkov predmetne analize. V kolikor želi končni uporabnik imeti priključek s prenosno hitrostjo 10 Mbit/s ima možnost rešitve zadeve prek ponudbe prek satelita.

V nadaljevanju Vahta podaja pripombe na poglavje 9., ki v analizi obravnava tehnične scenarije. Agenciji očita, da se v poglavju sklicuje na napačno časovno obdobje, ko ugotavlja, da uporablja internet že več kot polovica gospodinjestev. Po navedbah Vahte, bi morala agencija navesti čas, ko je prvič ugotovila da širokopasovno storitev uporablja več kot 50% gospodinjestev in ne čas objave četrletnega poročila, ki sovпада z izvedbo analize. Vahta meni, da pripravljeno analizo izrazito kvari dejstvo, da analiza uporablja mejno zmogljivost 4 Mbit/s in se okrog te hitrosti v nadaljevanju vse vrti, pri čemer pa je bilo pokazano, da je ta

hitrost tehnično povsem napačno izračunana.

Agencija v zvezi z navedenim pojasnjuje, da je v začetku poglavja 9 samo poudarjena obveznost agencije, ki ji je v ZEKom-1 naložena obveznost, da izdela analizo vpliva spremembe hitrosti, če uporablja širokopasovni dostop najmanj 50% gospodinjstev. Z navedenim poročilom agencija navaja vir, ki potrjuje preseganje te meje na datum izdelave analize. Agencija je izdelala svojo analizo na hitrosti, ki je rezultat postopka določenega v ZEKom-1. Analiza dodatnih hitrosti, za katere agencija nima pravne podlage, ni smiselna. Sama pravilnost postopka pa je utemeljena v odgovoru na prejšnje vprašanje.

Glede poglavja 12. Vahta pripomni, da ja agencija v analizi omenila vprašalnik, s katerim je ugotavljala dejansko naročeno hitrost k uporabniku, vendar rezultatov tega vprašalnika ni v analizi. Vahta navede, da prav tako ni znano, da v predmetnem poglavju zapisan stavek: »Kriterij najmanj 80% gospodinjstev je bil dosežen pri hitrosti 4 Mbit/s.« ne izraža natančno, ali gre za ponovitev navedb iz 8. poglavja analize, ali napačno izračunane povprečne hitrosti, ali za rezultat iz omenjenega vprašalnika. Vahta poudari, da se posledično postavi tudi pod vprašaj izhodišče, na osnovi katerega je bila sprejeta odločitev, da bo agencija v predlogu Splošnega akta o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalen dostop do interneta predlagala hitrost 4 Mbit/s.

Agencija v zvezi z navedenim pojasnjuje, da se v poglavju 12 sklicuje na anketni vprašalnik in tam tudi navaja, da so rezultati vprašalnika opisani v poglavju 8.1.

Glede poglavja 13. Vahta predlaga, da se poleg treh predlaganih scenarijev v analizi, do katerih naj se zainteresirana javnost opredeli, doda še četrta možnost: uporabnik lahko sam, z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila, v javnih evidencah preveri, ali je za njegov naslov zagotovljena ustrezna povezljivost. Po teh preverbi uporabnik z uporabo spletne aplikacije naslovi na Agencijo zahtevo, da operaterju, ki zagotavlja povezljivost na predmetnem naslovu, posreduje uporabnikove podatke z namenom vzpostavitve uporabniškega priključka. Na tak način ostane podatek o tem, kateri operater na določenem naslovu zagotavlja priključek, skrit, vendar je po drugi strani zagotovljeno, da bo uporabnikova pravica po ustrezni povezljivosti, izpolnjena.

Agencija je v svoji analizi opisovala scenarije, ki so dostopni vsem uporabnikom. Uporaba digitalnega potrdila je tehnično možna, vendar pa tega potrdila nimajo vsi zainteresirani uporabniki. Agencija nima osnove za pogojevanje dostopnosti do univerzalne storitve z digitalnim certifikatom.

Na 14. poglavje analize poda Vahta ugotovitev, da je zaključek analize, kot ga poda agencija, popolnoma nelogičen. Agenciji citira tudi navedbe Direktorata za informacijsko družbo (v nadaljevanju: Direktorat) in jih povzame, da je stališče Direktorata, da bo vključitev širokopasovne povezljivosti prispevala k izpolnitvi potreb končnih uporabnikov, torej, da tudi Direktorat podpira vključitev širokopasovne povezljivosti v univerzalno storitev. Zato Vahta nikakor ne more razumeti zaključka agencije, ki se zavzema k uveljavitvi predloga B, torej ohranitve trenutno veljavne prenosne hitrosti in argumentov, ki jih za to določitev navede. Vahta poudari, da na podlagi vseh dejstev ni mogoče priti do zaključka, kot ga navede agencija v analizi. Slednje ponovno podpre z dejstvi o dogajanju na nivoju EU in meni, da gre za izrazito diskriminacijo uporabnikov. Vahta dodatno opozori na dejstvo, da sam obstoj

ustrezne infrastrukture, ki se bo gradila v naslednjih letih v bližini uporabnikov tem uporabnikom še ne bo zagotovila univerzalne storitve. Vahta poudari, da je treba imeti namreč jasno razmejeno infrastrukturo od storitev in da je univerzalna storitev po definiciji nabor storitev ter da sam obstoj infrastrukture še ne pomeni zagotavljanja univerzalne storitve. Zato je Vahta mnenja, da je treba še bolj, kot doslej, nabor storitev, vključno s širokopasovno povezljivostjo, ustrezno definirati in predpisati.

V zvezi z navedenim, agencija ponovno navaja ključno pripombo operaterjev, ki so jo podali že v predhodnih fazah postopka. Operaterji so izpostavili vidik, da ni ekonomsko upravičeno spreminjati hitrosti funkcionalnega dostopa do interneta na fiksni lokaciji v okviru univerzalne storitve, saj bi bila predpisana hitrost v skladu s 124. členom ZEKom-1, precej višja od obstoječe, hkrati pa veliko nižja tudi od obeh ciljnih hitrosti širokopasovnega dostopa do interneta, ki ju predvideva Digitalna Slovenija 2020. Uvedba funkcionalnega dostopa do interneta v skladu s sedaj veljavno zakonodajo po mnenju operaterjev zahteva velike investicije, ki bodo že konec leta 2020 nerelevantne in ne bodo več prinašale prihodkov. Sprememba prenosne hitrosti bi nujno pomenila tudi drobljenje investicijskih sredstev, ki bi lahko potencialno zaviralo izpeljavo mnogo bolj ambicioznega cilja, ki si ga je zastavila Republika Slovenija, v Digitalni Sloveniji 2020. Predlog agencije operaterjem omogoča racionalizacijo investicij in prihrani čas. Poleg tega je potrebno pri nalaganju takšne obveznosti upoštevati tudi dejstvo, da se bo pogled na način zagotavljanja univerzalne storitve v okviru spreminjanja evropskega regulatornega ovira spremenila. Agencija bo v skladu s svojimi pristojnostmi ponovno preučila stanje na trgu čez tri leta in po potrebi korigirala svoje ukrepe. Navedeno velja tudi za spremljanje izrabe infrastrukture oziroma za ponujanje storitev na zgrajeni infrastrukturi.

V zaključku Vahta predlaga, da se:

- pravilno izračuna ustrezna povprečna širokopasovna dostopovna hitrost, skladno z določili veljavnega zakona in z uporabo podatkov o dejanskih priključnih hitrostih;
- širokopasovna povezljivost vključi v univerzalno storitev;
- predvidi ustrezne regulatorne ukrepe, ki bodo ob primerni geografski segmentaciji in upoštevanju slovenske specifikke obvezo zagotavljanja USO omogočile operaterjem, ki to lahko najugodneje zagotovijo;
- odpre specifično javno razpravo (tudi glede na EU dogajanje) na temo oblikovanja USO sklada, z namenom dograditve infrastrukture do »že danes zelo majhnega števila potencialnih upravičencev za funkcionalen dostop do interneta«.

Agencija pozdravlja pobude zainteresirane javnosti. Do navedenih predlogov se je opredelila že v odgovorih na predhodna vprašanja.

Družba Telekom Slovenije v svojih pripombah (dopis, z dne 16. 8. 2016, v spisu voden pod št. 38243-5/2016/15) uvodoma povzame glavne ugotovitve analize in nato izrazi strinjanje s predlogom agencije, da se za naslednja tri leta ohrani izvajanje storitve dostopa do javnega komunikacijskega omrežja in dostopa do javno dostopnih storitev na fiksni lokaciji v sklopu univerzalne storitve tako, da prenosna hitrost za funkcionalni dostop do interneta ostane nespremenjena. Telekom Slovenije je mnenja, da bi bila, glede na vsebino in obseg Načrta razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020, naložitev širokopasovnega dostopa do interneta kot funkcionalnega dostopa do interneta v okviru

univerzalne storitve, povsem nesorazmeren ukrep. Ob tem opozori na dejstvo, da omenjeni načrt razvoja širokopasovnih omrežij predvideva pokritje 96% prebivalcev s 100 Mbit/s in 4% s 30 Mbit/s internetom, izvajalec univerzalne storitve pa bi moral v pokritje z 1, 2 ali 4 Mbit/s omrežjem investirati več deset milijonov evrov. Investicije v to omrežje bi leto dni kasneje nadomestilo zmogljivejše omrežje, zato bi bila takšna odločitev za operaterja s to obveznostjo (ter preko kompenzacijskega sklada tudi za druge operaterje) finančno neupravičeno breme, za agencijo pa izredno zahteven projekt oblikovanja in vodenja kompenzacijskega sklada.

Telekom Slovenije v zadnjem delu dopisa pozove agencijo, naj z vso skrbnostjo pristopi k oblikovanju natančnih definicij pravil, ki bodo osnova za zaprosilo za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve. Pri tem navede, da je v letu 2013 skupaj z agencijo že delal na pripravi takšnega modela za področje priključitve na javno komunikacijsko omrežje in dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji z namenom prenove Splošnega akta o načinu izračuna neto stroškov. Po navedbah Telekoma Slovenije je agencija v zadnjem kvartalu leta 2013 to sodelovanje prekinila in ga doslej ni obnovila. Telekom Slovenije pričakuje, da bodo zahtevki za nadomestilo stroškov izvajanja bistveno višji, če bi med univerzalne storitve vključili tudi širokopasovni dostop in meni, da na osnovi sedaj veljavnega, zelo posplošenega Splošnega akta o načinu izračuna neto stroškov, operater le težko pripravi zahtevek, ki bi zadostil merilom agencije. Ob tem doda, da so v državah, v katerih so regulatorji odobrili izplačilo nadomestila, operaterjem na voljo veliko bolj podrobni dokumenti, ki se opredeljujejo do vseh aspektov podatkov, ki so potrebni za pripravo zahtevka. Telekom Slovenije zato agenciji predlaga, naj predstavi natančna pravila, saj bo s tem dodatno prispevala k predvidljivosti in transparentnosti postopka.

Drži navedba Telekoma Slovenije, da je agencija že v letu 2013 sodelovala z družbo Telekom Slovenije pri posodobitvi Splošnega akta o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve. Agencija je mnenja, da je v predlogu novega Splošnega akta o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve potrebno opredeliti tudi rešitve potencialne vključitve širokopasovnega dostopa v univerzalno storitev, kar pa temelji predvsem na opredelitvi prenosne hitrosti za funkcionalni dostop do interneta in vpliva te spremembe na stroške izvajalca univerzalne storitve. Navedeno je tudi razlog, da agencija še ni izvedla postopka sprejema novega splošnega akta o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve. Agencija bo pristopila k pripravi novega splošnega akta in bo natančno določila pravila in definirala elemente izračuna, torej podlago za zaprosilo za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve.

Pripravil:
Stanko Taškov

Franc Dolenc

Direktor